Ըստ խորհրդեան եպիսկոպոսաց բազմաց՝ մանաւանդ Գրիգորի Նազիանզացւոյ հան Թէոդոս հրաման լինել ժողովոյ եպիսկոպոսացն արեւելից 'ի Կոստանդինուպոլիս։ Ժողովեցան 150 Հարք (381)․ Դամասոս Հռոմայ, Նեքտարիոս Կոստանդինուպոլսի, Տիմոթէոս Աղէքսանդրեայ, Մելիտոս Անտիոքայ, Կիւրղոս Երուսաղէմի, և Ներսէս Հայոց։ Առաջին գործ ժողովոյն եղև նստուցանել զԳրիգոր Նազիանզացի յաթոռն Կոստանդինուպոլսի փոխանակ սուտ անուն Մաքսիմոսի․ Մելիտոս գահերէց ժողովոյն յետ նստուցանելոյ զԳրիգոր իսկ և իսկ վախճանէր։ Հասին եպիսկոպոսունք Եգիպտացիք և Մակեդոնացիք, և 'ի չհաւանիլ նոցա ընդ ընտրութիւն Գրիգորի՝ հրաժարեցաւ նա յաթոռոյն խօսեալ ճառ յատենի․ ընտրեցաւ փոխանակ նորա Նեկտարիոս Տարսոնացի, որում տուաւ նախ կնիք, ապա ձեռնադրութիւն և ապա գահերիցութիւն ժողովոյն։ Քննեցան 'ի ժողովի Հարց աղանդք Մակեդոնեանց, որոց ծնող և սկզբնահայր եկաց Մակեդոն հայհոյիչ, եպիսկոպոս Կոստանդինուպոլեայ։ Սա բաջաղէր թէ Հոգին Սուրբ ոչ է ճշմարիտ Աստուած և ոչ երկրպագելի և փառաւորեալ ընդ Հօր և ընդ Որդւոյ, այլ օտար յԱստուծոյ բնութենէն և ստացական և պաշտօնեայ․ ազդումն ինչ և ոչ էութիւն անձնաւոր․ վասն որոյ կոչեցան ինքն և հետեւողք իւր Հոգեմարտք․ յետ այնորիկ քննեցան և այլ աղանդք եւ ամենեքեան հերքեցան 'ի Կաթուղիկէ Եկեղեցւոյ նզովիւք եւ կարգեցին Հարք ժողովոյն եօթն կանոնս 'ի հաստատութիւն Նիկիական դաւանութեան և 'ի հերքումն հերետիկոսաց։ Իսկ յաղագս պատուոյ և իշխանութեան եպիսկոպոսաց իւրաքանչիւր աթոռոց․ Տես 'ի Պատ․ Տէրեզ․ Ժողովոց․ 132։

Ի կատարել գործոյն՝ սիրով և մեծարանօք արձակեալ Հարց ժողովոյն 'ի Մեծէն Թէոդոսէ՝ չոգան 'ի գաւառս և յեկեղեցիս իւրեանց, ընդ որս և Կիւրեղ յաթոռն իւր յԵրուսաղէմ․ ուր սկսաւ յայնմհետէ յանդորրու վարել ըզտեսչութիւն հօտին իւրոյ այլ եւս ամս քանի մի, և ապա հանգեաւ խաղաղութեամբ 'ի Քրիստոս լի արդեամբք (386․ Մարտ 18)․ Թողեալ գանձ եկեղեցւոյ զգիրս ողջամիտ վարդապետութեան իւրոյ, որ ասի՝ Կոչումն ընծայութեան․ կացեալ յաթոռն եպիսկոպոսութեան զամս 35 եւ